

RAŇAJKY S BOHOM #188

Požehnané dobré ráno, priatelia. Nech Vás počas dnešného dňa sprevádza toto slovo zo Svätého písma.

**Veď kdeže je národ taký mocný,
ktorý by mal svojich bohov tak blízko,
ako je Pán, náš Boh,
kedykoľvek k nemu voláme.**

[Deuteronomium 4,7]

...Liturgický kalendár na tento deň

Preži leto s Lukášom

...lebo najlepší oddych pre dušu je ODDYCH S BOŽÍM SLOVOM

Ako často sme si už povedali: "**RAZ** to skúsím!"
My vás chceme povzbudiť: "**TeRAZ** je ten čas!"

Prežívame liturgický rok C, v ktorom sa zameriavame na evanjelium podľa Lukáša.
A tak máme pre vás všetkých veľkú výzvu prečítať práve toto evanjelium počas letných prázdnin. Každý deň pár veršov, kúsok po kúsku.

Evanjelium podľa Lukáša 2,21-52

Po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky. Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: *"Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,"* a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky.

V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami: *"Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu."*

Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: *"On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, 35 - a tvoju vlastnú dušu prenikne meč -, aby vyšlo najavo zmysľanie mnohých srdc."*

Žila vtedy aj prorokyňa Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho panenstva žila so svojím mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema. A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.

Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom. Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali.

Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zazreli, strpli od údivu a Matka mu povedala: *"Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!"* On im odpovedal: *"Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?"* Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril.

Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci. A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.

Text - farnosť Saletini Rozkvet; Evanjelium podľa Lukáša - Sväté písmo - <https://svatepismo.sk/evanjelium-podla-lukasa-1>

Obrázok - Borovikovský Vladimír - Evanjelista Lukáš. Ikona z Kráľovskej brány hlavného ikonostasu Kazanskej katedrály v Petrohrade; wikipedia

Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie

 [Evanjelium podľa Lukáša 3,1-20](#)

 [späť na Úvodnu sekciu](#)